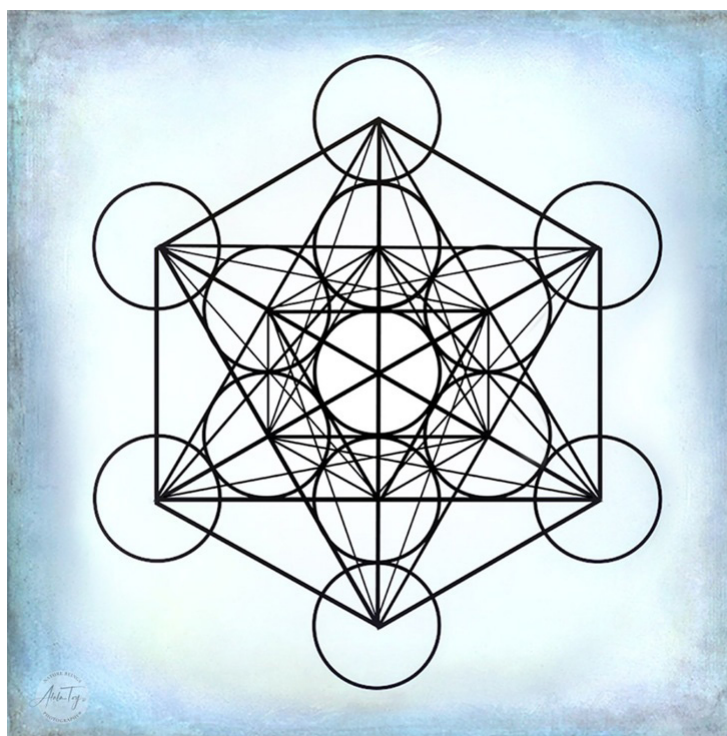

KAPITOLY Z ESOTERIE, POSVÁTNÉ GEOMETRIE, NUMEROLOGIE A HISTORIE

Zbyněk Dubský

Zbyněk Dubský

Kapitoly z esoterie, posvátné geometrie, numerologie a historie

Vydal powerprint s.r.o. pod značkou Bookla, v Praze roku 2026

Tisk: powerprint s.r.o., Brandejsovo náměstí 1219/1

165 00 Praha 6 - Suchbát

bookla@powerprint.cz

www.bookla.cz

Vydání první

ISBN 978-80-7705-186-6

OBSAH

1. Legie a tábor legie castro z pohledu posvátné numerologie a esoterie	3
2. Koncept tábora legie a jeho výstavba	34
3. Geomantie Prahy	46
4. Geomantický kříž města Říma	75
5. Další esoterické souvislosti obelisku	91
6. Černínský palác na Loretánském náměstí	96
7. Toskánský palác na Hradčanském náměstí	100
8. Loreta na Hradčanech	103
9. Valdštejnský palác na Malé Straně	109
10. Novoměstská jezuitská kolej na Karlově náměstí v Praze	111
11. Klementinum v Praze	116
12. Obelisk v českých stavbách	120
13. Opatství Melk v Rakousku	126
14. El Escorial (San Lorenzo El Real de El Escorial)	132
15. Jezuité a rosenkruciáni	135
16. Koncept křesťanské říše císaře Oty III	141
17. Doktor John Dee	143
18. Císař Hadrianus jako architekt	146

19.	Úvod do římského měření délek	152
20.	Vliv Říma na evropské stavitelství z pohledu posvátné numerologie....	153
21.	Kruhové chrámy, kupole a objekty z pohledu numerologie	155
22.	Americký Kapitol ve Washingtonu D.C.	160
23.	Pantheon v Římě.....	162
24.	Hadrianova vila v Tivoli	171
25.	Hadrianovo mauzoleum (Andělský hrad)	176
26.	Chrám Venuše a Romy v Římě	182
27.	Tábor legie v Lambaesis	189
28.	Parthenon v Athénách	192
29.	Koncept Svaté říše římské	195
30.	Francouzské souvislosti.....	217
31.	Letohrádek Hvězda	222
32.	Koncept štukové výzdoby letohrádku Hvězda.....	287
33.	Další pohledy na posvátnou geometrii letohrádku Hvězdy	297
34.	Šestiúhelníkový koncept	299
35.	Souvislosti české historie a křížových výprav	305
36.	Nástin habsburského rodokmenu	311
37.	Biblický kontext.....	328
38.	Atlantida	333
39.	Vybraná bibliografie.....	350
40.	Obrazová příloha	353

1. Legie a tábor legie castro z pohledu posvátné numerologie a esoterie

Úvod a základní údaje

V roce 104 př. n. l., kdy byla římská republika ohrožena nepřáteli, konzul a vojevůdce Gaius Marius prosadil reformu římské armády. Souvisela s profesionalizací legií a také se změnou jejich struktury. Rozdělení legie na 10 kohort (namísto 30ti manipulů, na které byla každá legie do té doby členěna) představovalo taktickou novinku, která proměnila dobře vycvičenou a vyzbrojenou římskou armádu v těžko porazitelný ničivý stroj. Zavedení kohorty znamenalo zrychlení předávání rozkazů v rámci legie a zvýšení efektivity boje. Pro velitele legie bylo snazší velet deseti kohortám než třiceti manipulům. Ze stejného důvodu Marius snížil počet vojáků centurie ze 100 na 80 (pro centuriona bylo snazší velet osmdesáti vojákům než stovce vojáků).

Marius také zavedl standartu legie s orlem (aquila) a podobná označení kohort, manipulů a centurií. Zároveň legie očísloval. Struktura legie, tak jak byla koncipovaná za Maria a na počátku císařství – zůstala v platnosti až do konce 3. stol. n. l., kdy došlo ke zmenšování legií. Struktura legie, tak jak se vyvinula za Maria a v době císařství, má souvislosti s posvátnou numerologií, s posvátnou geometrií a esoterií vůbec. Struktura legie ovlivnila zásadně urbanistickou strukturu tábora legie (castro).

Před Mariovou reformou bitevní pozice legie sestávala ze třech linií za sebou. Každá linie zahrnovala deset manipulů. V první linii bojovali mladí vojáci (hastates), ve druhé linii vojáci v plné síle (principes), ve třetí linii pak veteráni (triarii). Veteráni (od vetus = starý) sloužili spíše

jako záloha – ve vojenském žargonu, “když došlo na triarii“, situace byla vážná. V bitevní sestavě vždy dvě centurie vedle sebe tvořily manipul a centurion po pravé straně přebíral velení nad celým manipulem. V bitevní pozici legie bylo 30 manipulů uspořádáno šachovnicovým způsobem.

Mariovou reformou manipul nebyl zrušen, nýbrž zahrnut do nového uspořádání legie. Po Mariově reformě legie se skládala z 10 kohort, 30 manipulů a 60 centurií (každá kohorta zahrnovala 3 manipuly a 6 centurií). V období císařství běžná legie měla základní tabulkové počty 5120 mužů. Tvořilo ji 10 kohort, z nichž 9 kohort bylo standardních (každá o počtu 480 mužů), zatímco první kohorta měla vyšší počty (800 mužů) a odlišnou strukturu. Standardní kohorta sestávala ze třech manipulů (po 160 mužích), kdy každý manipul tvořily dvě centurie (po 80 mužích). Standardní kohortu tvořilo tudíž 6 centurií. Centurie, čítající 80 vojáků se dále členila na 10 částí po osmi vojácích, zvaných contubernia. Příslušníci každé contubernie (v dnešních armádách přibližně družstvo) během tažení sdíleli společný stan nebo dva stany, či ložnici, v kasárnách se společně stravovali atd.

Po Mariově reformě bitevní pozice legie zůstala uspořádána ve třech liniích šachovnicovým způsobem. V první linii stály 4 kohorty, ve druhé linii 3 kohorty, a ve třetí linii 3 kohorty. Každá kohorta sestávala ze tří manipulů, stojící za sebou v trojitém bitevním šiku (acies triplex). Velitel centurie po pravé straně přebíral velení nad celým manipulem. Běžnou centurii tvořilo obvykle 10 mužů v osmi řadách – ačkoli používali i jiné sestavy.

První kohorta měla vyšší počty a odlišnou strukturu než běžné kohorty. Skládala se z 5 centurií (po 160 mužích), takže ji tvořilo 800 mužů ($160 \times 5 = 800$). První kohorta měla v rámci legie výsadní postavení. Byla početnější a její příslušníci měli být podle předpisů vyšších postav než zbytek legie. Mohli ji tvořit veteráni. Mezi úkoly První kohorty bylo

střežit standartu legie (s orlem a obrazy císaře a císařovny) a také poskytovat tělesnou stráž veliteli legie, šesti tribunům a dalším vyšším důstojníkům legie. Velitel legie (legatus) byl senátor jmenovaný přímo císařem. Starší tribun byl kandidátem do senátu. Není zcela jasné, proč měla legie 6 tribunů – důvody však mohou být numerologické, viz dále. Významu První kohorty odpovídalo umístění kasárenského bloku kohorty v čestné poloze po pravici komplexu hlavního stanu (principia) tábora legie (castro).

Centurioni šesti centurií běžných kohort měli odlišnou hodnost – asi odstupňovanou. (Hastatus posterior, hastatus prior, princeps posterior, princeps prior, pilus posterior a pilus prior.) Starší centurion kohorty (pilus prior) zřejmě velel celé kohortě. Podobně centurioni pěti centurií První kohorty měli odlišnou a pravděpodobně odstupňovanou hodnost (hastatus posterior, hastatus, princeps posterior, princeps a primus pilus). Starší centurion První kohorty (primus pilus) pravděpodobně velel celé kohortě. V titulatuře centurionů všech kohort rezonuje skrze jména hastatus a princeps bojová sestava původní republikánské legie ve třech liniích vojáků za sebou.

Každou legii doplňovala ještě jednotka jízdy čítající 120 jezdců. Pomocná jízda ("alae") – z auxiliárních jednotek spojenců, sestávala obvykle ze 16 čet po 30 mužích (480 jezdců) nebo alternativně z 24 čet (720 jezdců).

Numerologie struktury legie

Původně po Mariově reformě legii tvořilo 10 kohort, 30 manipulů a 60 centurií (kohorta představovala jednu desetinu počtu legie, manipulum jednu třetinu a centurie jednu šedesátinu počtu). Jednu kohortu tvořily 3 manipuly a 6 centurií. Poměr vojenských jednotek 1 – 3 – 6 souvisí zároveň se vztahem délkových jednotek 1 sáh = 3 lokte = 6 stop. Římané tento způsob počítání museli znát – neboť ho aplikovali, čistě

numericky, ve struktuře legie. Pro počítání vzdáleností používali však koncept 1 sáh = 4 lokte = 6 stop. V tomto systému délkových měr 1 loket = 1,5 stopy. Římský loket (o délce 0,444 metru) se měl k římské stopě (o délce 0,296 metru) v poměru 1,5 / 1. (Oba poměry 1 – 3 – 6 a 1 – 4 – 6 mají přesah do architektury – viz dále.)

Poměr 10 / 30 / 60 rezonuje v numerologii legie i struktuře běžné kohorty. Číslo 6 symbolizuje planetu Merkur, která vytvořila na obloze hexagram v průběhu slunečního roku. Řekové původně mysleli, že se jedná o dvě planety, Hermes a Apollon. Chyba zůstala součástí esoterie takže číslo 6 souvisí zároveň s bohem Slunce Apollonem. Mimo jiné bojoval proti zlu. Numerologie První kohorty, která sestávala z 5 centurií, souvisí s Venuší – která vykreslí na obloze pentagram v průběhu 8 roků. Obě planety, Merkur a Venuše, přitom patří k sobě, neboť se vzájemně doplňují. Merkur symbolizuje sílu neživé hmoty a $\sqrt{3}$ (1,732) – obrazem krychle je hexagon – zatímco Venuše představuje vše pozemské a “zlatý řez” (1,618). Symbolizuje ji pentagram a zlatý řez.

Pentagram vyjadřuje zlatý řez v několika kombinacích. Také ho zosobňuje z pohledu časového (8 roků / 5 cípů pentagramu = 1,6 roku). Zde je souvislost se strukturou První kohorty. Zahrnovala 800 vojáků rozdělených do 5 centurií – každé o počtu 160 vojáků. Prostřednictvím svých počtů vojáci První kohorty se hlásili ke službě Venuši – která byla bohyní války i lásky a zároveň pramáti juliánsko – klaudiovské dynastie.

Každá z 5 centurií První kohorty sestávala z dvojnásobného počtu vojáků běžné kohorty ($80 \times 2 = 160$), tudíž zahrnovala v sobě zároveň desetičetný, desetiúrovňový, či desetiosý princip ($800 / 80 = 10$). Může vycházet z mýtu o 10 synech boha Poseidona (Neptun). Bájný král

Atlantidy Atlas byl nejstarším z 5 dvojčat mužského pohlaví. Od nepaměti dynastie a šlechtické rody se vztahovaly k Atlasovi. Nepochybně to platilo již pro elitu římské aristokracie. Velitelem legie musel být přece římský senátor, člověk šlechtického původu, a mezi úkoly První kohorty patřilo poskytovat veliteli legie ochranu při mimořádných událostech. V numerologii První kohorty rezonuje zároveň koncept 10 fází vzniku světa – který zaznívá také ve struktuře legie složené z 10 kohort.

V numerologii legie (10 kohort, 6 centurii, 6 tribunů, 10 centurionů atd.) rezonuje “stovková” a “šedesátinná” početní soustava ve více kombinacích – a tedy “zlatý řez” v podobě 1,666 ($10 / 6 = 1,666$). Obě soustavy znali a kombinovali již Sumerové. Používali tudíž zlatý řez Φ . Zlatý řez je zároveň přítomen v Bibli v rozměrech Noemovy archy (lodě), Archy úmluvy (truhla na Desatero) i Šalamounových paláců.

Zlatý řez Φ ve formě 1,666 je opakem Satanova čísla 666 – tak jak ho předkládá Zjevení svatého Jana (Apokalypsa). Numerologie 666 může být složitější (viz část textu Biblický kontext). Satan (Belzebub, Ďábel) není přitom Lucifer (Venuše) – považovaný za “nutné zlo”. Diagramem Venuše je pentagram, zatímco symbolem Satana převrácený pentagram. Zlatý řez v podobě 1,666 lze nalézt v antické a římské architektuře. Je možno ho zároveň najít v poměru (zlomek) pořadových čísel legií dislokovaných v provincii či regionu – jako například v Sýrii, Judeji a Británii (viz dále). Koncept zlatého řezu převzala křesťanská architektura (viz dále).

V uspořádání legie lze nalézt poměry 2 / 1 i 3 / 1. Zlomek 2 / 1 vyjadřuje například dvě centurie, které skládají manipul. Poměr 2 / 1 má široký

přesah esoterický a symbolický. Z pohledu numerologie charakterizuje například obdélník s poměrem stran 2 / 1 známý jako “dvojitý čtverec”. Antická Říše římská se rozkládala kolem Středoziemního moře a tvořila přibližně území tvaru “dvojitého čtverce”. Dvojitý čtverec se stal západní podobou Světa, zatímco čtverec a mandala jsou čínským obrazem Země.

V symbolice antického Říma duální koncept hrál velkou roli od samého počátku římské republiky. Zнали ho už staří Řekové, pochází patrně z potopené Atlantidy (Poseidon zplodil pět dvojčat mužského pohlaví). Delfy byly založeny v místě dosednutí dvou orlů vypuštěných z protilehlých stran Země. Řím založili Romulus a Remus, synové boha Marta. Vedle Herkula (řecký Herakles), Římané ctili nejvíce božské blížence Castora a Polluxe, syny Dia (také Herakles byl synem Dia). Na Foru Romanu božským blížencům vybudovali chrám. Castor a Pollux, božští blíženci (lat. Gemini) byli, mimo jiné, patrony jezdeckého stavu – tedy v zásadě důstojníků římské armády. V období Republiky v Římě volili každoročně dva konzuly. V době války každý z nich velel zpravidla jedné polní armádě. Diktátor mohl vládnout sám, ale pouze 6 měsíců.

Římané budovali někdy tábory legií jako dvojité, zdvojené – určené pro ubytování dvou legií. Jedna legie sídlila v pravé části tábora a druhá legie v levé. Za císaře Domitiana se v 2. pol. 1. stol. n. l. od výstavby zdvojených táborů upustilo, neboť v případě vzpoury představovaly bezpečnostní riziko. Legie pojmenované “Gemina”, (“zdvojená”) vznikly sloučením dvou legií. (Existovaly celkem asi 4 – legie VII, X, XIII a XIV.) V názvu “Gemina” rezonuje explicitně slovo “Gemini” (Blíženci). Duální princip je přítomen v etymologii slova “manipul”. Název manipul pochází z lat. “manipulus” (hrst) a je v něm zároveň obsaženo slovo “manus” (ruka). Člověk má dvě ruce, podobně jako manipul obsahuje

dvě centurie. Pravá ruka se přitom těší větší vážnosti. Jak již bylo předestřeno, v legii vždy dvě centurie, tvořící manipul, stály vedle sebe a centurion po pravé straně přebíral velení nad celým manipulem.

V numerologii legie je zároveň přítomen poměr 3 / 1 – například v počtu manipulů tvořící kohortu, ve formě tří linií bitevní pozice legie či v podobě trojitého šiku kohorty. Poměr 3 / 1 lze současně nalézt ve způsobu rozvinutí bojového tělesa do šířky. Již Julius Caesar rozděloval obvykle svou armádu na pravé křídlo, střed a levé křídlo. Mohla tak bojovat armáda, legie i kohorta. Koncept středu a dvou křídel koreluje s urbanistickou strukturou tábora legie (castro) – který je souměrný podle svislé osy “cardo” (viz dále).

V numerologii legie a její velitelské struktury lze zároveň objevit emanační princip (vyzařování) – tak jak ho definuje platónská filosofie. Podle Platóna vesmír a svět vznikl postupnou emanací z božského principu (“Jedno”) ve třech fázích. První fází je rovina “Ducha” (hvězdné sféry, Platónův „Svět idejí”), druhou fází rovina “Duše” (sluneční soustava) a třetí fází „Tělo” a náš fyzický materiální svět. Zároveň existuje teorie o vzniku světa v deseti fázích – kdy poslední 10. fází vzniku vesmíru je Země. Také tento koncept je emanační. Hlásali ho Pythagorejci, je součástí kabaly. Nyní pohyb obrátíme. Zasvěcení (a také nanebevzetí či zmrtvýchvstání) značí právě opačný pohyb – totiž cestu lidské duše vzhůru napříč nebeskými sférami proti toku času na počátek časoprostoru k božskému principu. Postupné povyšování centurionů v rámci legie lze připodobnit k takové cestě vzhůru.

Jak již bylo uvedeno, velitelé každé z centurií kohorty měli odlišnou hodnost, asi odstupňovanou. Odstupňování platilo pravděpodobně i pro

kohorty. Pro příklad, starší centurion Deváté kohorty zaujímal ve velitelské struktuře legie vyšší postavení než starší centurion Desáté kohorty (ačkoliv měli oba starší centurioni stejnou hodnost “pilus prior”). Uvádí se, že při povýšení na centuriona byl legionář obvykle přiřazen k Desáté kohortě – a pak se mohl pracovat přes ostatní centurie a kohorty postupně až na velitele První kohorty (s hodností “primus pilus”). Centurioni pravděpodobně nemuseli stoupat vzhůru stupeň po stupni, zvláště když se osvědčili v boji (nemuseli absolvovat všech 59 postů na žebříčku centurionů).

Struktura tábora legie (castro) vychází z konceptu etruského města a souvisí zároveň se strukturou a numerologií legie. Etruský kněz hovořil při obřadu založení nového města o svém “čele a pravé a levé ruce”. Od svých učitelů Etrusků koncept výstavby města převzali Římané a aplikovali ho zároveň při stavbě vojenských táborů. Tábor legie byl souměrný podle osy “cardo”. V ideálním případě ulice “cardo” měla severojižní orientaci. Severní směr je směrem severních cirkumpolárních hvězd, okolo nichž se (zdánlivě) otáčí vesmír. Severní směr značí zároveň cestu lidské duše vzhůru napříč nebeskými sférami na počátek časoprostoru k božskému principu. Severní směr odděluje svět živých a mrtvých – jejichž duše září na obloze jako hvězdy. “Cardo” symbolizovalo osu světa a vesmíru. Římané (i Peršané) zemské ose říkali “cardo”. Právě k tomuto cardu, k Severce, směřuje magnetická střelka.

Praetorium (obydlí velitele legie) i komplex hlavního stanu (principia) se nacházejí na cardu. Symbolizuje “čelo”, tak jak ho zmínil etruský kněz – zatímco kasárenské bloky po pravé a levé straně “pravou a levou ruku”. Jak již bylo zmíněno, koncept “čela a pravé a levé ruky” může vyjadřovat podvojný a zároveň potrojný princip. To stejné, co pro město i tábor,

platí pro lidskou postavu.

V každém táboře legie (castro) bylo 10 kasárenských bloků – kolik měla legie kohort. Z toho 9 kasárenských bloků stejné velikosti a formy sloužilo pro ubytování 9 běžných kohort. Kasárenský blok První kohorty byl atypický. Poměr 10 / 30 / 60, přesněji 9 / 27 / 54 (respektive 1 / 3 / 6) rezonuje v uspořádání a struktuře běžných kasárenských bloků. Sestával ze šesti kasárenských baráků – odpovídající počtu centurií běžné kohorty. V táboře bylo tudíž 54 baráků shodné velikosti. Kasárenský blok kohorty se standardním počtem 480 vojáků měl běžně podobu šesti dlouhých baráků uspořádaných ve třech dvojicích – kdy každé “dvojče” (zastupující manipul) mělo střední uličku. Vždy 2. a 3. barák a 4. a 5. barák byly k sobě přisazeny, takže každý kasárenský blok představoval kompaktní celek.

Každé barákové dvojče sloužilo pro ubytování dvou centurií jednoho ze tří manipulů kohorty. Každý barák byl vybaven nepřerušenou krytou verandou – které byly u každého barákového dvojčete uspořádány proti sobě. Prostor mezi protilehlými verandami tvořil uličku. Řešení s prostřední uličkou umožňovalo vzájemnou komunikaci a socializaci příslušníků obou centurií tvořících manipul. Vojáci mohli spolu na verandě (verandách) hovořit i za deště. Verandy sloužily zároveň pro sušení výstroje a šatstva. Z každé verandy vedly dveře do jednotlivých ložnic, přístupných přes předsíně.

Na začátku každého baráku bylo obydlí centuriona – jehož plošná výměra mnohonásobně převyšovala plochu ubytování jednoho legionáře. Funkce centuriona byla v římské armádě klíčová – a tomu odpovídala úroveň ubytování. Centurionům – kterých bylo v římské

armádě asi 1800, byla věnována veškerá péče a pozornost. Měli mnohonásobně, (řádově), vyšší platy. Pokud se osvědčili v boji, získali prestiž a slávu. Přísně vzato, centurioni nebyli přitom důstojníky (centurion značí "setník"). Obydlí centuriona nemělo verandu. Absence verandy měla asi centuriony vést k udržení jistého nutného odstupu od vojáků. Reforma císaře Septimia Severa znamenala značné zvýšení prestiže a dalšího společenského uplatnění centurionů. Od té doby mohli být totiž povyšováni do šlechtického stavu jezdců (jezdecký stav).

Tábor legie (castro), rozdělený za pomoci dvou na sebe kolmých ulic "cardo" a "decumanus" (ve vojenské terminologii via praetoria a via principalis) na čtyři sektory, symbolizoval zároveň vesmír a nebe. Představovali si ho ve formě čtyř nebo také šestnácti částí. Ulice cardo představuje přitom osu světa a vesmíru. Míří k Severce na počátek časoprostoru. Věřili, že Země je obrazem Nebe. Podle této myšlenky také město a vojenský tábor musely být navrženy tak – aby byly zrcadlem Nebe. Urbanistický koncept vojenského tábora má zároveň přesah trojrozměrného prostoru. Souvisí s kosmickou horou (ale také se stromem života nebo trojrozměrnou mandalou).

Koncept kosmické hory vyjadřuje současně časoprostor. Brány, vymezující na východě a západě ulici decumanus, představují úpatí kosmické hory a také rovnodennosti 21. 3. a 23. 9. Zatímco komplex hlavního stanu (principia) a obydlí velitele legie (praetorium), nacházející se v blízkosti křižovatky ulic cardo a decumanus, vyjadřují vrchol hory a také letní slunovrat 21. 6. Popsaný časoprostorový vzorec je prastarý, mohl se vyvinout v Mezopotámii nebo Atlantidě, znali ho Číňané i Aztékové.

Letní slunovrat 21. 6. bývá spojován s orlem, který létá z ptáků nejvýše a sedává na koruně stromu. Ze stromů letní slunovrat souvisí s dubem, který má nejtvrdší dřevo. Orel byl spojován s vládcem bohů římského pantheonu Jupiterem Kapitolským. Symbolem Jupitera byl orel a blesk. Orla si jako symbol oblíbili vladaři velkých říší. Vztahovali se k němu také římscí císaři. Štíty legionářů zdobil namalovaný blesk.

Od Mariovy reformy orel (aquila) tvořil korunu standart římských legií (orel zpočátku stříbrný, za císařství zlatý). Zlato je adekvátním kovem pro orla, neboť souvisí se Sluncem. Standarta legie s orlem nesla zároveň portréty císaře a císařovny. Císař byl vrchním velitelem římské armády, zatímco mezi tituly císařoven patřil někdy titul „matka tábora“. Standarta legie s orlem zhmotňovala strážného anděla (genius) legie, byla přenosným totemem legie. Z logiky uspořádání tábora standartu legie s orlem a portréty císaře a císařovny chovali v komplexu hlavního stanu ve svatyni (aedes) – která byla v ose carda a celého tábora. Podlaha svatyně byla zvýšena oproti podlaze okolních kanceláří.

Z pohledu emanační platónské filosofie komplex hlavního stanu se standartou legie (aquila) vyjadřuje rovinu „Ducha“ zatímco obě brány na via decumanus symbolizují rovinu „Duše“ (případně také rovinu „Těla“). Orel, který sedává na koruně stromu, býval pokládán za posla bohů a prostředníka mezi světem božským a lidským. Komplex hlavního stanu (principia) byl provázán s Jupiterem Kapitolským a zároveň s císařem – který byl obvykle po smrti zbožštěn. Z logiky věci a struktury legie a tábora velitel legie se šesti tribuny patřili mezi římské šlechtice. Každý tábor legie byl domovem legie – který zároveň svojí urbanistickou strukturou vyjadřoval. Představoval současně makrokosmos i mikrokosmos – vesmír, ale i tělo a duši každého vojáka, od prostého legionáře přes centuriona až po tribuny a velitele legie.

Císař Augustus zredukoval počet legií z asi 60 na 28. Tento počet se v průběhu následujících cca. 300 roků příliš neměnil. Legie vznikaly a zanikaly, avšak neustále jich bylo cca. 30. Císař Traianus založil vedle legie II Traiana také legii XXX Ulpia – která zarovnála počet legií na 30. Do té doby nejvyšším pořadovým číslem legie byl počet XXII. Pořadová čísla XXIII až XXIX nebyla nikdy v císařské armádě použita. Počet 30 – kolik bylo v legii manipulů a za Traiana v římském vojsku legií – má esoterickou hodnotu. Může souviset s římským mýtem o prasnici a třiceti podsvinčatech. Původně 30 prasátek zastupovalo 30 etnik, které tradičně utvářely svaz Latinů. Vergilius podává ucelenou verzi mýtu.

Každá legie byla označena pořadovým číslem a jménem – které se u úspěšných legií zpravidla rozšířilo v průběhu času o několik čestných přídomků. V římské armádě existovalo současně několik legií se stejným číselným označením a zároveň několik legií se stejným názvem. V průběhu staletí v římském vojsku sloužilo cca. 7 legií s pořad. číslem III (Gallica, Augusta, Scythica, Cyrenaica, Italica, Parthica, Flavia), cca. 6 legií s číslem I, cca. 5 legií s číslem II, cca. 4 legie s číslem VII, 3 legie s číslem IV, po dvou legiích s čísly V, VI, X, XV, XVI, či XXII. Jak vidno, římscí císaři, zakladatelé legií, některá čísla upřednostňovali. Koncept číslování, pojmenování a určení legií nemá z prvního pohledu žádnou logiku, avšak při podrobnější analýze lze objevit jisté zákonitosti numerologického, esoterického a symbolického původu – které se často kombinují.

Preferovali pořadová čísla na počátku číselné řady – ačkoli to nebylo pravidlo. Možná tím chtěli zdůraznit význam své vlády. Číselné označení v blízkosti začátku numerické linie mohlo zvýšit sebevědomí té které legie. Nižší pořadová čísla měla zároveň vyšší hodnotu z pohledu emanační filosofie (vznik vesmíru a světa v 10 fázích). Také na strukturu

legie (10 kohort) lze nahlížet prismatem emanační filozofie (viz dále). Nižší pořadová čísla (I – VII) mohou zároveň souviset se sedmi planetárními božstvy. Počty III, VI, či XII vyjadřují zase sluneční cyklus 12ti měsíců slunečního roku. Nižší čísla byla současně kompatibilní se strukturou legie a urbanismem tábora legie (castro). Opakovaly se zároveň čísla legií, které se osvědčily v boji. Legie založené Caesarem nebo Augustem patřily obvykle mezi úspěšné legie.

Podle tradičního pohledu svět je odrazem a obrazem nebe bohů. Tedy i tábor legie (castro) a legie samotná je takovým obrazem nebe. Podle geocentrického názoru, nehybnou zemi obíhá 7 planet v pořadí Měsíc, Merkur, Venuše, Slunce, Mars, Jupiter a Saturn. Každá konkrétní planeta (a božstvo) zaujímá proto v geocentrické soustavě očíslovanou sféru. Tak například Venuši náleží 3. sféra, Slunci 4. sféra, Marsu 5. sféra, Jupiteru 6. sféra. K planetárním božstvům se vztahovali, ve svých představách božstvům sloužili, snažili se být vykonavateli jejich vůle.

Legie III souvisí se sférou Venuše. Bohyně lásky a války Venuše byla u starověkých civilizací populární. Znalý ji jako Inannu, Ištar, Afroditu. Má vazbu na bohyni Velkou matku. Zvířetem Išтары byl lev. Dva lvi doprovázeli již bohyni Velkou matku. Dva lvi také střeží strom života. Asyrští vladaři, oděni do lví kůže, obětovali Ištare před bitvou i po bitvě. Herakles i Alexandr Veliký nosili čapku ze lví kůže atd.

Podle Homéra, Venuše byla dcerou Dia, za manžela si vzala Hefaista, tu a tam však byla milenkou i jiných bohů včetně boha Area (římský Mars), s nímž měla 5 dětí. Z jejího vztahu se smrtelníkem Anchisem se narodil hrdina Aeneas, který je zakladatelem juliánsko – klaudiovské dynastie. Rod Juliů pokládal Venuši za pramáti svého rodu, poněvadž Julius – Ascanius, syn Aeneův, zakladatel rodu, byl vnukem této bohyně a

trojského krále Anchise. Romulus a Remus, zakladatelé Říma, byli syny boha Marta a Vestálky Rhey Silvie. Podle jedné báje Romulus a Remus mají v rodokmenu Aenea – jenž uprchl z hořící Troje a usadil se na Apeninském poloostrově.

K poctě Marta, boha války a orby, byl zasvěcen 3. měsíc slunečního roku. Tehdy, v čase rovnodennosti (nebo období blízkém), začínala orba i válečná tažení. Římané se k bohu Martovi vztahovali. Tři nejvyšší římská božstva Jupiter, Juno a Minerva tvořily božskou triádu. V Římě jim byl na Kapitolu zasvěcen chrám. Prostřední svatyně chrámu byla věnována Jupiterovi a boční svatyně Junoně a Minervě. Čas lze rozdělit na minulost, přítomnost a budoucnost. Označení III mělo také vazbu na strukturu legie a tábora (v kohortě jsou tři manipuly, jednotku lze rozvinout na pravé křídlo, střed a levé křídlo atd.). Nejoblíbenější legii císaře Hadriana měla být III Augusta (posádkou v Africe). Hovořil o ní jako o „své legii“.

Pořadové číslo IV souvisí se 4. sférou Slunce – a má zároveň vazbu na Merkura (řecký Hermes) a Apollona. Planeta Merkur je Slunci nejbližší – v heliocentrické soustavě Merkur zaujímá 1. sféru. Řekové původně považovali Merkur za dvě planety (ráno jako Hermes, večer jako Apollo). S planetou Merkur byl spojován nejen bůh Merkur – ale také sluneční bůh Apollon. Po vítězství u Aktia (31 př. n. l.) Řím vstoupil do vrcholné „sluneční etapy“ svých dějin. Císař Augustus začal vozit do Říma egyptské obelisky jako symbol toho. Rozhodl také o přestavbě náboženského areálu Heliopolis (Baalbek) v dnešním Libanonu. Také samotný tábor legie (castro) se čtyřmi branami v místě světových stran (ideálně) byl vyjádřením slunečního cyklu a sluneční ideologie. Legie IV měla zároveň vztah k nebi – které se skládalo se čtyř (eventuelně šestnácti) sektorů.

Pořadové číslo VI je vyjádřením 6. sféry vládce bohů Jupitera (řecký Zeus) ve sluneční soustavě. Merkur (řecký Hermes), posel bohů, i Apollon, mají k Jupiteru blízký vztah. Jupiter je spojen se Sluncem a zlatem. Letní slunovrat 21. 6., kdy je Slunce v zenitu, nastává v červnu, v 6. měsíci slunečního roku. Atributy Jupitera jsou orel i blesk. Legionáři měli své štíty zdobeny s vypodobením blesku. Symboliku blesku (respektive pěti svírající blesky) převzaly jako symboliku moderní armády. S pořadovým číslem VI římscí císaři poněkud "šetřili" – možná protože vladař může být pouze jeden. Pouze dvě legie byly označeny pořadovým číslem VI (VI Ferrata a VI Victrix). Legii VI Ferrata založil původně Caesar v Galii z vojenských veteránů. Patřila mezi nejlepší legie.

Označení VII symbolizuje spíše počet planetárních božstev než Saturna – jehož spojovali s časem (řecký Krónos, z toho chronos – čas) a překonaným saturnským věkem. Na konci 2. stol. n. l. císař Septimius Severus navýšil počet regulérních legií na 33. Z pohledu posvátné numerologie je to zajímavý počet. Jak známo, 33 měsíčních roků odpovídá délce 32 slunečních cyklů.

Pořadová čísla legií VI, X i XVI byla významná. Počet 16 symbolizoval nebe již ve staré Mezopotámii (nebe lze dělit na 4 sektory a každý sektor opět na další 4 sektory, tudíž nebe obsahuje 16 částí). Také Venuši zobrazovali ve formě osmiosého nebo šestnáctiosého piktogramu (mimo to Venuši vyjadřoval vždy pentagram). Počet 10 značí zase počet fází vzniku vesmíru a světa. Závěrečnou, 10. fází, je naše Země a materiální, fyzický svět. Legie X, složená z veteránů, byla oblíbenou Caesarovou legií.

Ve starém Řecku se těžkooděnci dělili podle „fýl“ na 10 pluků, pluky na setniny. Jízda se členila na 10 oddílů po 100 mužích. Od 5. stol. př. n. l. stálo v čele vojska 10 stratégů. V helénské a helénistické organizaci vojska byly běžně používány násobky 8 nebo 16. Řecká falanga měla obvykle 8 řad, ale mohlo to být i daleko více. V bitvě u Leuker (roku 371 př. n. l.) byla dvanáctiřadá spartská falanga rozdrvena mohutnými „beranidly“ thébské falangy, tvořené 50 řadami po 80 mužích (v počtech rezonuje cyklus Venuše, která vytvoří na obloze pentagram za 8 roků). Samotný název pro falangu (Falanx) pochází z řečtiny a značí „válec“. Falangy tvořily již hlavní součást armád sumerských států. Ideální makedonská falanga měla 16 řad – a mohla být zdvojena na 32 řad.

Ve státě Kommagéné slavili narozeniny krále Antiocha I. Epifana a den jeho nastoupení na trůn podle helénského zvyku – a to nejen každoročně vždy 16. den v měsíci andynaiu a 10. den v měsíci loos (kalendář je makedonský), nýbrž i každý 16. a 10. den v každém měsíci roku. (V případě 16. andynaiu se snad jednalo o 29. červenec slunečního kalendáře, kdy bylo Slunce v konjunkci s nejjasnější hvězdou ve Lvu – Regulus.) Král Antiochos I. Epifanes také zvítězil nad Galy, kteří v roce 275 př. n. l. vpadli do Anatolie a do boje nasadil 16 válečných slonů.

Ve starém Římě veterány (z lat. vetus = starý) byli původně zvaní ti, kteří se účastnili šestnácti tažení jako pěšáci nebo deseti tažení jako jezdci. Od 2. stol. př. n. l. byla počítána léta namísto tažení a existovala proto v římské armádě šestnáctiletá a desetiletá vojenská služba. Vojáci mohli jako veteráni sloužit i delší dobu. Když veteráni odešli do výslužby, měli nárok na přidělení půdy v provincii a staly se kolóny. (Centurie měla původně 100 vojáků. Je to zároveň jednotka plošné míry při vyměřování půdy. Obdélník, rovnající se stu přídělů půdy po dvou jitrech pro sto vojáků, měl plochu 200 jiter.) Výbor složený ze 16ti senátorů pomáhal

císaři Alexandru Severovi v rozhodování, než dosáhl plnoletosti.

Také pro názvosloví legií neexistuje nějaké obecné pravidlo. Pojmenování VI Ferrata (železná) či XII Fulminata (blesky metající) reflektovalo bojové ctnosti. Jiná pojmenování souvisela s místem nebo tažením, kde na sebe legie nejvíc upozornila. X Fretensis (z mořské úžiny) představuje takový název. X Fretensis se proslavila v námořní bitvě v Messinské úžině (lat. fretum siculus) v roce 36 př. n. l. a podle místa bitvy se nazývala (viz dále). Další legie byly pojmenovány podle tažení, pro které byly založeny (patří mezi ně I, II a III Parthica, sestavené Septimiem Severem pro parthskou válku).

Legie I Italica, založená císařem Nerem, byla zase složena z rekrutů z Itálie. Vojáci měli mít prý výšku nejméně 6 stop – kolik je stop v sáhu a centurií v běžné kohortě (římská stopa je dlouhá 29,6 cm, tudíž museli být vojáci vysocí téměř 180 cm). Legie XV Apollinaris, založená Augustem, byla zase pojmenována podle císařova oblíbeného boha Apollona (Apollon, původně asijský bůh, byl na straně Trojanů ve válce s Řeky a Augustus věřil v jeho podporu v bitvě u Aktia v roce 31 př. n. l.). Jiné legie nesou jméno svého zakladatele – náleží mezi ně II Traiana a XXX Ulpia (obě založil Traianus). Legie I a II Adiutrix (pomocná) byly zformovány z mužů odvedených původně k námořnictvu. Námořníci požívali nižší status než pěšáci (legionáři), nemuseli být pravděpodobně římskými občany, což vyjadřuje asi pojmenování „pomocná“. Obě legie, I a II Adiutrix, sloužily na Dunaji v Panonii – což se zdá být symbolické. Legie s označením Gemina (zdvojená) vznikly sloučením dvou starších legií. Jak již bylo předestřeno, některé legie získaly další čestné přídomek za věrnost a bojovou činnost.